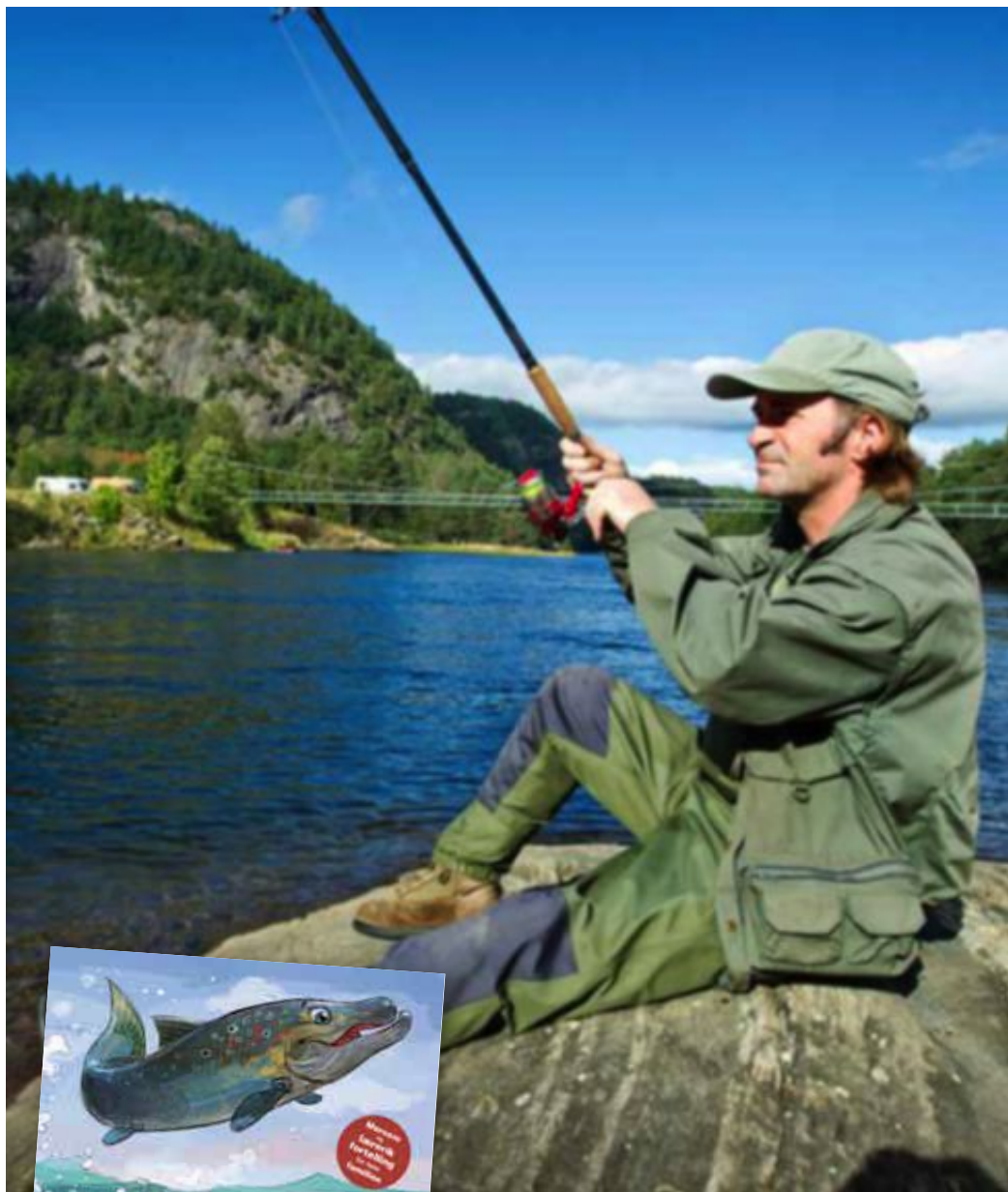

Lakseentusiasme som smitter

LAKS I BARNEBOK: Vi møtte forfatter André Vaaler på Kvarstein, hvor han fikk ideen til boka som forteller om laksens historie. ARKIVFOTO

BARNEBOK

Villaksen Salomon – og den store reisen

Forfatter: André Vaaler

Fakta: Audun Rikardsen

Illustratør: Oscar Jansen

Forlag: Vigemostad og Bjørke

► Ei detaljert og omfangsrik barnebok som flyter over av entusiasme og begeistring.

At laks kan være så spennende ante jeg ikke, men denne boka tar barn og voksne med på et fantastisk lakseeventyr hvor vi både lærer mye og underholdes. I boka møter vi bestefar og Ole. De bor ved ei stor elv og det er her bestefar forteller historien om laksen Salomon og sjøørreten Ørjan. Vi følger Salomon fra han er liten og lever i elva, til han blir voksen og legger ut på reise til det store havet. Mellom hver fortelling følger en faktadel som henger sammen med det foregående innholdet. Faktastoffet er informativt og godt tilrettelagt for barn.

Fortellingene er også spennende og egner seg godt for høytlesing. De er tydelig skrevet

med stort engasjement, noe som også smitter over på leseren. Det er fascinerende å høre om den urtolige ferden til Salomon som starter i den store elven og går videre ut i havet. Her svømmer Salomon rundt og opplever en rekke eventyr for til slutt, etter tre år, å vende tilbake til utgangspunktet, den store elva. Her gjenfinneres han med familien sin.

Reisen i havet byr på alt fra nifse spekkhoggere til romantikk. Salomon treffer nemlig Vanessa fra Portugal, og hun er selvsagt den vakreste han noen gang har sett. På ferden møter Salomon flere farer, og mange av disse er menneskeskapte. Boka tematiserer blant annet negative konsekvenser av lakseoppdrett og hvordan man kan være med på å beskytte villaksen.

Dette er ei inspirerende og lærerik bok som fanger både barn og voksne. Den er velskrevet, og faktadelen etter hver fortelling fungerer godt. Boka er også spekket med flotte illustrasjoner, noe som gjør at også mindre barn kan ha glede av den. Mot slutten av boka får vi en liten innføring i laksefiske, men spørsmålet er om våre yngre lesere har lyst til å prøve fiskelykken etter å ha lest om Salomons fantastiske reise.

IRENE TRYSNES

BOK PÅ FLYPLASS: - Da jeg kom til Kjevik, hadde jeg bare et par kapitler igjen. Da hentet jeg bagasjen, og satt meg ned og leste ferdig boka før jeg kjørte hjem til Arendal, sier Ellen Gill Johannessen.

Leser på flyplassen

Ellen Gill Johannessen

► Diktdebutant fra Arendal

► Foretrekker skjønnlitteratur og krim

► Leser 25 bøker i året

■ Hvilken bok har gjort sterkeste inntrykk på deg?

- Det er 20 år siden jeg leste den, men det er fremdeles Erik Fosnes Hansens bok «Salme ved reisens slutt». Den gjorde uslette inntrykk på meg. Det er en fortelling om musikerne som spilte mens Titanic gikk ned. Jeg ble oppslukt av fortellingene og måten de var skrevet på.

■ Har du lest den flere ganger?

- Ja, det er ei bok som gir deg ulike ting i ulike faser av livet. Den har jeg lest fire-fem ganger.

■ Er det andre bøker du har lest flere ganger?

- Ja, jeg leser ofte bøker flere ganger, sånn som bøkene til Anne Karin Elstad. Hun er en forfatter som kan følge deg hele livet. Den lengselen hun beskriver i «Julie», kjente jeg meg veldig igjen i. Hun skriver om ei ung jente som vil ut i verden, men da hun kommer ut i verden, lengter hun hjem.

■ Hva leste du som barn?

- Jeg var en bokorm, og slukte det meste. Det ble sagt at jeg hadde lest alle bøkene på barnebiblioteket, men jeg leste de som var interessante. Jeg leste alt av Anne-Cat. Vestly og Astrid Lindgren. Så ble det Bobsey-bøkene og Ina-bøkene.

Jeg har fremdeles to barnebøker jeg kan lese, om jeg trenger en kosestund. Den ene er «Den hemmelige hagen» av Frances Hodgson Burnett. Den andre arvet jeg fra min mor, er dansk, og heter «Ingrid fra Kina». Det er skjønnhistorier som man kan forgape seg i.

■ Du skriver selv. Er det forfattere som inspirerer deg?

- Absolutt. Da tenker jeg på Kate Morten, som har skrevet «Tilbake til River-ton» og «Den glemte hage», og ikke minst Tatiana de

Rosnay, med «Saras nøkkel» og «Boomerang». Jeg liker best å lese dem på originalspråket.

■ Hvorfor det?

- For å holde språket ved like. Og så mister man av og til noen nyanser når det oversettes til norsk - av og til på grunn av dårlige oversettelser, andre ganger fordi vårt språk ikke omfavner de samme ordenene. Jeg har en søster som bor i Frankrike, så jeg overtar hennes franske bøker.

■ Hvordan ser bokhylla ut, har du et system?

- Bøkene mine er både følgesvenner og dekor. Bøkene står sånn noenlunde sammen etter forfattere, og litt etter sjanger. Jeg malte en bokhylle grønn, og har plukket lysegrønne bøker til å ha inni den.

■ Kjøper eller låner du bøker?

- Begge deler. Men det er noe med den fantastiske «crispy» følelsen av å holde ei ny bok i hånda. Det lukter så godt. Og åpningen av en ny fortelling gir en spesiell, frydefull glede.

■ Når leser du?

- Nå har jeg tre bøker på nattbordet, for jeg leser ofte før jeg sovner. Ellers leser jeg på ferie, på fly, tog og buss. Første gang jeg leste Camilla Läckberg, kjøpte jeg boka på flyplassen i Bergen og leste hele veien på flyet. Da jeg kom til Kjevik, hadde jeg bare et par kapitler igjen. Da hentet jeg bagasjen, og satt meg ned og leste ferdig boka før jeg kjørte hjem til Arendal.

ANETTE OS